

Å be for byen og landet

Herre, du som skapte himmelen og jorden og havet og alt som er i dem, [25](#) du lot Den hellige ånd si dette gjennom din tjener David, vår far:

Hvorfor raser hedningene?

Hvorfor legger folkene unyttige planer?

*26 Jordens konger reiser seg,
og fyrstene slår seg sammen
mot Herren og hans Salvede.*

*[27](#) Ja, i denne byen slo de seg sannelig sammen mot din hellige tjener Jesus, som du salvet. Både Herodes og Pontius Pilatus sammen med hedningfolkene og Israels stammer – [28](#) alle har de gjort det som du ved din hånd og din vilje hadde bestemt skulle skje. [29](#) Og nå, Herre, hold øye med truslene deres og la dine tjenere tale ditt ord med frimodighet. [30](#) Rekk ut din hånd, så det skjer helbredelser og tegn og under ved din hellige tjener Jesu navn. [31](#) Da de hadde bedt, skalv stedet der de var samlet. De ble alle fylt av Den hellige ånd og talte Guds ord med frimodighet.
– Apg. 4, 24-31*

Innledning

Går det an å be for en by eller for en nasjon?

Er det okei for kristne å be for politikere og statsledere?

Selvsagt. Når det finnes nesten 2 milliarder kristne i vår verden så skulle det bare mangle at kristne er med og påvirker samfunnet de lever i. Og vi kan være med og påvirke på en positiv måte. Jesus har ikke kalt noen kristne til å sitte stille og bare se på at verden oppfører seg på den ene eller andre måten. Jesus sier vi er ”jordens salt” og ”verdens lys” derfor har kristne til alle tider vært med og preget sin samtid – og det hele starter med bønner.

I Jerusalem var det samlet en flokk med disipler som virkelig stolte på Gud og ba til ham om at han skulle rekke ut sin hånd så det skjedde under og tegn. De ba først og fremst for seg selv, at de skulle ha innflytelse på den byen og det samfunnet som de bodde i.

Ingenting er mer forandrende for et lite lokalsamfunn enn en levende menighet som ber frimodige bønner til Gud om at han skal forandre og som lar Gud bruke seg til å forandre... Og byen Jerusalem ble forandret. Mange tusen ble kristne der. Og i andre byer. Det spredde seg.

Å be for ledere

Bibelen oppmuntrer oss også til å be for ledere, ja vi skal til og med be for dem som forfølger. Slik kan det skje endringer.

I en utvidet oversettelse av Matteus 5 står det:

[43](#) Dere har hørt det er sagt: ' *Du skal elske din neste og hate din fiende.*' [44](#) **Men jeg sier dere: Elsk deres fiender, *velsign dem som forbanner dere, gjør godt mot dem som hater dere,† og be for dem som *krenker dere og† forfølger dere.**
Matteus 5, 43-44

Be for den som krenker dere og forfølger dere. I den samme byen som Jesus hadde blitt dømt, pisket og forslått, torturert og til sist korsfestet – i den samme byen samlet hans disipler seg og ba. De ba denne bønnen:

29 Og nå, Herre, hold øye med truslene deres og la dine tjenere tale ditt ord med frimodighet. 30 Rekk ut din hånd, så det skjer helbredelser og tegn og under ved din hellige tjener Jesu navn. 31 Da de hadde bedt, skalv stedet der de var samlet. De ble alle fylt av Den hellige ånd og talte Guds ord med frimodighet.

Et spennende eksempel fra Norge:

I Tromsø er byens kristne gått sammen om en felles bønnesatsing. Hver torsdag morgen fra klokken 07.00 til 07.45 er det felles kristen bønn i formannskapssalen i Tromsø rådhus.

Dette bønnenettverk henter inn bønneemner fra ulike offentlige kontorer som har uttrykt ønske om forbønn. Så sprer de bønneemnen til mange menigheter i byen. Et eksempel på at bønnen virker er at man helt tydelig kan se at innbruddsstatistikken bedrer seg. Det er mindre anmeldte innbrudd nå enn før. Tilfeldigheter? Eller bønnesvar? Byens politikere snakker varmt og positivt om denne bønnesatsingen og resultatene uteblir ikke. Listen er lang over bønnesvar.

På deres hjemmesider står det å lese at : Vi vil gå i forbønn for byen. På grunn av Jesu verk på korset har vi fått adgang til Guds nådetrone. Han har kalt oss til å løfte byens befolkning og deres behov opp til ham i bønn slik at menneskene i Tromsø kan få oppleve Guds omsorg og frelse.

Det er slik en menighet kan være med og påvirke et samfunn. Ved å engasjerer seg og tilby seg å løfte frem i bønn praktiske saker og situasjoner i en by eller i ei bygd.

7 Se til at den byen som jeg har ført dere bort til, må ha fred og fremgang, og be til Herren for den! For når det går den vel, går det også dere vel. - Jeremia 29, 7

Dette var oppfordringen fra Gud til sitt folk som var i et fremmed land. De skulle be for byen. Når de som var fanger i fremmed land skulle be for byen – hvor mye mer skulle ikke vi som er frie mennesker be?

I den Norske Kirke er det vanlig at man ber for konge og regjering – vi gjør det dessverre ikke lenger så ofte i baptistkirken. Jesus oppmuntrer oss til å be for de som styrer og som leder landet. Ikke fordi vi skal få gjennom våre politiske kjepphester – vi

skal be like mye (ja, enda mer!!) om det skulle være et annet parti enn ”vårt” som ledet landet vårt.

De som styrer et land, eller de som sitter i bystyret i en by har mange utfordringer og opplever mye press fra folk om å lede i den ene eller andre retningen. Vi ber for at det skal skje endringer i miljøet omkring mennesker, at knuter som er knytt sammen skal løses, at relasjoner skal bli bra, at ondskap skal fordrives. Det finnes mer anbefalinger om dette i Bibelen:

Derfor formaner jeg først av alt til at det blir gjort påkallelser, bønner, forbønner og takksigelser for alle mennesker, for konger og alle som har myndighet, så vi kan leve et stille og fredelig liv i all gudsfrykt og ærbødighet. For dette er godt og velbehagelig i Gud, vår frelsers øyne, Han som vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse. - 1.Tim. 2:1:4

Vi kan be om at Gud må gi dem visdom til å lede landet på en god måte. Når vi ser at lovforslag og regelverk vil bli iverksatt som strider mot en kristen etikk. Selv om vi må ha ulike syn på dette så er det viktig at vi ikke bare kritiserer og fordømmer, men at vi setter oss ned med foldede hender og ber.

14 Hvis da dette folket som mitt navn er nevnt over, ydmyker seg og ber, søker meg og vender om fra sin onde ferd, så vil jeg høre i himmelen, tilgi folkets synder og lege deres land. - 2. Krønikebok 7, 14

Et rettferdig kristent menneskes bønn kan ha stor kraft og virkning. Ikke fordi bønnen er så fint formulert eller ropt med så stor kraft. Men fordi den som vi ber til har stor makt. Mørkets krefter er underlagt Lyset. Kristus vant over den store dragen. Derfor kan alle kristne be med frimodighet over by, bygd og land.

Å be for seg selv.

Men legg merke til at i det vi leste sammen i dag ikke står så mye om byens ledere, men man ber minst like mye for seg selv.

Den tidligste kristne bønnen, den som også Jesus ba er: La din vilje skje!

Det er kanskje den vanskeligste bønnen å be. For da legger jeg min vilje til side og ber om at Hans vilje skal skje.

”La din vilje skje på jorden som i himmelen”. Det er en samtidig befriende og utfordrende bønn. Hva om vi er en del av Guds vilje på dette sted? Altså er vår bønn ikke bare en from handling, men en utfordring til å være med og gjennomføre hans vilje?

”Bønn for byen” handler derfor også om å være tilstede og være synlig i bybildet. Hvorfor skal vi kristne gjemme oss bort i vår kirker og bedehus? Hvorfor er vi så lite

tilstede på gater og streder? Bønn og arbeid henger sammen, og dersom Gud gjør noe midt i blant oss så kan vi være med og dele det med andre.

Jeg hørte en politimann som sa at det trengtes flere edrue folk på byen, og siden det ennå er slik at mange kristne faktisk er edrue på fredags og lørdagskveldene så hvorfor er så få ute på byen og hygger seg? Det er en fantastisk mulighet å være tilstede der mennesker faktisk er og være med og be. Kanskje du skulle gjøre det engang: Vandre omkring i byen en sen fredagskveld og bare be for alle de menneskene du møter.

I Stavangers gater har vi ofte sett korsvandring der kristne fra flere menigheter i byen går sammen fra stasjon til stasjon i byen og ber der. Slik kan man være med og synliggjør at vi ønsker å ta ansvar for byen og landet vi bor i.

De første kristne menigheter var som spennende oaser i byene. Folk ble skremt og tiltrukket på samme tid av disse menneskene som levde et slikt levende Gudsliv – der de ba og ting skjedde igjen og igjen. Det var et pulserende kristenliv som levde i disse menighetene.

Hør dette fantastiske som står:

[12](#) Ved apostlenes hender ble mange tegn og under gjort i folket. Alle holdt trofast sammen i Salomos søylehall. [13](#) Ingen andre våget å slå seg sammen med dem, men folket satte dem høyt. [14](#) Stadig flere trodde på Herren og ble lagt til dem, både menn og kvinner i stort antall. [15](#) De bar også syke ut på gatene og la dem på senger og bårer, for at i det minste skyggen av Peter kunne falle på noen av dem når han gikk forbi. [16](#) Det kom også mye folk fra byene rundt Jerusalem. De bar med seg syke og folk som var besatt av urene ånder, og alle ble helbredet. Apostlenes Gjerninger 5, 12-16

Tenk å leve i et slikt miljø som ble så sett opp til og samtidig fryktet av folk. Folk strømmet til og mange ble troende.

Senere i den kristne kirkes historie møter vi noen ganske interessant. Nemlig fremveksten av klosterbevegelsen. Mange forbinder ofte feilaktig klosterlivet med selvpining og isolasjon. Saken er den at de fleste klostresamfunn var levende samfunn av bedende mennesker. Bønnen innhyllet hele hverdagen fra morgen til kveld. De var oaser i ørkenen – bokstavelig talt. Kristne fedre (de var som regel menn ja) flyttet ut sammen med sine disipler til øde steder i ørkenen og bygget der opp et samfunn preget av bønn og et inderlig trosliv.

Det fortelles om store under og tegn som ble gjort i disse samfunnen. Tusener av mennesker drog ut av byen for å oppsøke stillheten, helheter og livet i Gud – der ute i ørkenen.

Vår tids storbyer er vår tids ørken. I byene finner du det overfladiske som ingen andre steder. Utstillingsvinduene over et uoppnåelig perfekt liv lyser i mot deg. Anonyme

ansikter glir forbi. En montasje av lyd og ansikter møter alle som tar en tur på byen. Det snakkes om det pulserende bylivet – det er vel mer snakk om det statiske jaget etter å slukke tørsten. Hvor er stillheten? Hvor er roen og freden? Hvor er troen på Gud? Hvor er oasen hvor mennesker kan slukke tørsten?

De kristne menigheter på et hvert sted har en fantastisk utfordring og mulighet i å leve det triumferende Kritislivet midt i verden. Midt i Stavanger, der du er , kan du få være en oase.

Gjennom dine bønner kan du løfte opp enkeltmennesker, alle mennesker fra Ola Dunk til Kong Harald kan du be for. Ingenting hindrer bønnens vei. Vi har lov til å komme frem for Gud med alle ting.

Og fremfor alt må vi be for oss selv – at Jesus får sette våre hjerter i brann for Ham.

Gud velsigne deg. Amen.